

— Не намяукала се!

(Седа и пак подпушва, като стжква огжня.)

II.

Влиза Илийчо. Той е вжзмжжал, с мустачки.

Илийчо. Додох за Кося, пжк той не бил се вжрнал.

Баба Краса. Почакай ще си дойде.

Илийчо. Немога да чакам, че за попа отивам. Като си дойде кажи му, че оброк имаме . . . . Да доде у дома — ще го чакаме.

Б. Краса. Че какво е днес?

Илийчо. Свети Никита.

Б. Краса. (кржсти се) Прости ми Св. Никита! . . . Остарах Илийчо, и светите празници веки забравих.

Илийчо. Малжк празник е той, бабо Красо, ами нали на този ден мен не влачи реката, че от тогаз за мене оброк си струваме.

Б. Краса. Требва, Илийчо, требва. Койго Господя помни — и той не го забравя. Снощи сжм седнала, че думам на Кося: да направим на Светого Арахангела оброк за Калина — беки ѝ се сжрдце обжрне и за него ѝ домилей. . . .

Илийчо. Аз, чух, че те се парясали с мечкаря.

Б. Краса. И аз тжй дочух.

III.

Запжхтен влиза Косйо. Той е сжстарен, по чело бржчки са се врезали; мустаците огпустнати.

Илийчо. Тебе чаках, байчо.

Косйо. (Като го вижда, смржщя вежди) Какво сжм ти дотребвал?

Илийчо. На оброк те каня да дойдеш.

Косйо. Нема да дода!

Илийчо. Настжпи на дявола главата, байчо.

Косйо. Разберете бе, разберете, че хора аз немога да гледам.

Илийчо. Ама байчо, мама те моли да дойдеш.

Косйо. Когато аз я молих, тя не чу. . . . Сега и аз немога да я слушам.

Илийчо. Тжй, да тржгнела по Загоре—Калина да дири! Я виж ум! стара жена да тржгнела. . . .

Косйо. Тогаз за мене да се не грижи. . . (отсечено) Нема да дода.

(Кжм баба Краса) Бабо Красо, я поразчисти, че Калина ще се завжрне.

Б. Краса. Какво ли приказваш пжк ти, Косйо!